

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.227 van 11 maart 1999
in de zaak A. 80.142/VII-17.104.**

In zake : de n.v. Hout Import Bois César PARMENTIER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. AUTENNE en J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Hout Import Bois César PARMENTIER op 3 september 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad ingevolge het beroep ingediend door de N.V. Houtimport Bois César PARMENTIER, Houtkaai 10 te 1800 Vilvoorde, tegen de beslissing d.d. 23.2.1998 van het College van Burgemeester en Schepenen (CBS) van Vilvoorde houdende weigering van vergunning aan de N.V. Houtimport Bois César PARMENTIER voor het verder exploiteren van een inrichting gelegen op het bovenvernoemd adres, in de mate dat de bestreden beslissing de hernieuwing van de bestaande (exploitatie)vergunning slechts verleent voor een duur van drie jaar en aldus impliciet weigert de hernieuwing toe te staan voor een langere duur";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOUCKAERT die, in eigen naam en loco Advocaat J. AUTENNE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat ambtshalve dient vastgesteld te worden dat de vordering onontvankelijk is om de volgende redenen :

1. De verzoekende partij beperkt uitdrukkelijk het voorwerp van haar vordering tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit "in de mate dat de bestreden beslissing de hernieuwing van de bestaande (exploitatie)vergunning slechts verleent voor een duur van drie jaar en aldus impliciet weigert de hernieuwing toe te staan voor een langere duur".

Met andere woorden, de vordering is enkel gericht tegen de vergunningstermijn van drie jaar.

2. Het staat een verzoekende partij vrij enkel dat deel van een vergunning te bestrijden dat haar grieft. In casu kon de verzoekende partij er dan ook voor opteren de vergunning zelf in haar geheel niet te bestrijden om niet het risico te lopen dat zij na een vernietiging en na heroverweging door het bestuur helemaal geen vergunning meer zou verkrijgen.

Dit doet evenwel geen afbreuk aan de regel dat wanneer een onderdeel van een besluit onlosmakelijk met de rest van dat besluit verbonden is, dat onderdeel niet op ontvankelijke wijze alleen kan vernietigd en derhalve bestreden worden.

3. Het bestreden besluit verleent aan de verzoekende partij de vergunning voor het voort uitbaten van haar houtopslagplaats, doch beperkt de vergunningsduur op grond van de volgende motivering :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (K.B. 07.03.1977) gelegen is in bufferzone, palend aan :

ten westen : het Zeekanaal Brussel-Rupel

ten oosten : een zone voor gemeenschapsvoorzieningen (ziekenhuizen, school, rusthuis)

ten noorden : industriezone (terrein van het voormalige FORGES DE CLABECQ);

Overwegende dat de houthandel reeds ongeveer 50 jaar bestaat; dat de inrichting gespecialiseerd is in de import van voornamelijk dennenhout uit Scandinavië en Rusland; dat het hout ter plaatse enkel op kwaliteit gesorteerd wordt en geen verdere behandeling ondergaat, zelfs niet wordt verzaagd; dat de activiteiten zich dus beperken tot de aanvoer van

het hout (gemiddeld 2 opliggers per week) en de distributie naar de klanten (2 tot 3 vrachtwagens per dag);

Overwegende dat de inrichting gelegen is tussen het Zeekanaal en de Zenne; dat aan de overkant van de Zenne een zone voor gemeenschapsvoorzieningen gelegen is, waarin twee ziekenhuizen, een rusthuis en een school gevestigd zijn; dat ten noorden van de inrichting zich de uitgestrekte braakliggende en te saneren terreinen bevinden waar de vroegere FORGES DE CLABECQ gevestigd was; dat de inrichting zelf volgens het gewestplan gesitueerd is in een bufferzone; en derhalve principieel onverenigbaar is met deze bestemming;

Overwegende dat de inrichting hoofdzakelijk bestaat uit een typische houtloods met open wand; dat de dragende structuur van de loods uniek kan genoemd worden (Fins ontwerp);

Overwegende dat de activiteiten op zich in hun huidige vorm en intensiteit geen significante hinder voor mens of milieu met zich meebrengen; dat in het verleden ook nooit klachten tegen de exploitatie van de inrichting zijn geuit; dat tijdens het openbaar onderzoek evenmin bezwaren zijn ingediend;

Overwegende dat het dan ook omwille van bedrijfs-economische redenen billijk is minstens een redelijke termijn voor herlocalisatie te voorzien; dat derhalve een vergunningstermijn van drie jaar wordt voorgesteld;

Overwegende dat het minderheidsstandpunt van de afdeling stedenbouwkundige vergunningen (het vervallen van de milieuvergunning het moment is om de uitbating in strijd met de bepalingen van het gewestplan stop te zetten) als volgt wordt geëvalueerd :

Er wordt niet ontkend dat de uitbating onverenigbaar is met de bufferzone. Toch lijkt het redelijk de exploitant de tijd te geven om een geschikter locatie te vinden.

De stad Vilvoorde plant bv. ten zuiden van de inrichting een recreatie zone.

De realisatie van het Gemeentelijk Structuur plan zal ook enige jaren in beslag nemen.

Vlak naast de bufferzone ligt ten noorden van het bedrijf een industriezone (grondgebied Grimbergen). De exploitant heeft hier een klein terrein in eigendom waarop vroeger een loods stond (weggewaaid bij een stormwind);

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep in te willigen en de vergunning te verlenen voor een termijn van drie jaar";

Hieruit moet worden afgeleid dat de verwerende partij van oordeel was dat de gevraagde

inrichting onverenigbaar is met de planologische voorschriften. Desondanks willigde zij de aanvraag in om billijkheidsredenen.

De beperking tot drie jaar van de vergunningsduur is dus voor de verwerende partij de absolute voorwaarde geweest om de vergunning in strijd met het gewestplan te verlenen, is bijgevolg onlosmakelijk met het verlenen van de vergunning verbonden en kan derhalve onmogelijk afzonderlijk bestreden worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.